

kteří ze zaměstnanců konají práce stejné a aby pak za účasti stran celý postup práce event. několika různých kategorií vzorkařů přesně zjistil.

Č. 3402.

M ě n a: Které úřady a dle kterých předpisů jsou příslušny k trestání nedovoleného vývozu bankovek (státovek)?

(Nález ze dne 27. března 1924 č. 3626.)

V ě c: Bedřich K. v H. (adv. Dr. Arn. Neustadtl z Prahy) proti zemskému finančnímu ředitelství v Praze o příslušnost k trestnímu řízení pro vývoz valut.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nálezem berní správy v L. z 15. října 1921 byl st-1 uznán vinným přečinem dle čl. 6 a 2, odst. 1 nař. ze 6. března 1919 č. 113 Sb. spáchaným tím, že přes zákaz vyvezl 199.500 Kč a odsouzen k pokutě 30.000 Kč, zároveň pak prohlášen obnos 199.500 Kč propadlým ve prospěch státu.

Odvolání z nálezů toho bylo vyhověno jen potud, že pokuta byla snížena na 20.000 Kč.

K stížnosti bylo rozhodnutí odvolací stolice zrušeno za účelem výslechu svědka. Žal. úřad na toto rozhodnutí nezrušil trestní nález své stolice, nýbrž nařídil doplnění řízení a podání nového návrhu.

St-1 žádal v mezidobí, aby spisy byly postoupeny okres. fin. ředitelství v L. k řízení dle trestního zák. důchodkového — kteréž žádosti nebylo v pořadí instančním vyhověno.

Stížnost napadá toto rozhodnutí pro nezákonnost a poukazuje k tomu, že čin spáchaný byl v lednu 1920, že nyní důsledkem zrušení původního nálezů má býti v své stolici znovu rozhodnuto a že dle vyhlášky min. fin. ze 7. dubna 1920 č. 240 Sb. od dubna 1920 trestní věci tohoto druhu přikázány jsou trestním úřadům důchodkovým.

Nss rozhoduje o této stížnosti, opřel se o tyto úvahy: Sporno jest, zda nedovolený vývoz tuzemských platidel spáchaný 23. ledna 1920 má býti trestán úřadem označeným v čl. 6 vl. nař. z 6. března 1919 č. 113 Sb. nebo trestními úřady důchodkovými ve smyslu vl. nař. z 28. listopadu 1919 č. 644 Sb., jehož účinnost počala dle vyhlášky ze 7. dubna 1920 č. 240 Sb. dnem 26. dubna 1920.

Zákonem z 25. února 1919 č. 84 Sb. nařízeno okolkování bankovek rak.-uh. banky obíhajících v území čsl. republiky, a stanoveno zákonem z 10. dubna 1919 č. 187 Sb., že bankovky označené ve smyslu zák. č. 84/19 jsou — pokud nebudou vyměněny za jiná platidla — zákonným platidlem a stanovena jako měnová jednotka koruna čsl.

Nař. z 6. března 1919 č. 113 Sb., provádějící okolkování bankovek, stanovilo, že osoby cestující do ciziny smějí sebou vzít pouze 500 K v okolkovaných bankovkách, překročení zákazu toho pak prohlášeno přečinem trestným pokutou do 30.000 K před senáty zřízenými dle čl. III. nař. z 16. března 1917 č. 124 ř. z.

Dle nař. z 28. listopadu 1919 č. 644 Sb. jest zakázáno vyvážeti čsl. bankovky a státovky bez svolení bankovního úřadu. Cestující do ciziny

smí vzíti sebou v čsl. bankovkách nebo státovkách a během jednoho měsíce vyvéztí nejvýše 3000 K; kdo jedná proti tomu zákazu, trestá se dle důchodkového trest. zák.

Z těchto předpisů je zřejmo, že sice oba zakazují zásadně vývoz tuzemských platidel v té které době platných do ciziny a že překročení zákazu prohlašují za trestný čin, určují pro ně tresty a také úřady, jimž náleží provést řízení trestní.

Nařízení ta, jakož i dřívější nař. toho druhu z 30. ledna 1919 č. 47 Sb. diktována byla poměry měny republiky čsl., jaké tu v době vydání nař. byly.

Konkrétní jednání proti zakazu vývozu platidel čsl. bylo tedy rozdílné dle doby, kdy se stalo a jaké valutární zájmy republiky poškodilo, dlužno proto konkrétní skutkovou podstatu posuzovati výhradně dle toho nař., za jehož platnosti nastala.

Budiž připuštěno, že skutková podstata nedovoleného vývozu čsl. státovek trestně stíhaná nař. z 28. listopadu 1919 č. 644 Sb. do jisté míry rovná se skutkové podstatě, kterou stihá nař. č. 113/19; předpis ten však ustanovuje na překročení zákazu zvláštní tresty a přikazuje souzení jeho jiným úřadům než nař. č. 644/19, které odpovídajíc tehdejšími potřebám valutárním, nedovolený vývoz čsl. státovek posuzuje jako podloudný vývoz předpisům trestního zák. důchodkového podrobený, nestanovíc ničeho ohledně trestních činů za platnosti nař. č. 113/19 spáchaných.

Z úvah těchto jde, že za účinnosti nař. č. 113/19 spáchané trestní činy musí býti posouzeny úřady tamtéž uvedenými dle norem tohoto nař., kdežto podle nař. č. 644/19 posuzovati jest pouze ony činy, které spáchané byly za účinnosti jeho a to úřady tamtéž ustanovenými podle norem tohoto nařízení.

Hledí-li se ještě k tomu, že náleze první stolice z 15. října 1921 nebyl ani zdejší náleze, ani rozhodnutím II. stolice zrušen a že trestní oznámení i výslech obviněného byly provedeny před účinností nař. č. 644/19, tu nelze shledati nař. rozhodnutí nezákonným proto, že uznalo berní správu resp. trestní senát jediné příslušnou k vyšetření a rozhodnutí o přečinech spáchaných za účinnosti vl. nař. č. 113/19.

Stížnost jeví se proto neodůvodněnou, pročež byla zamítnuta.

Č. 3403.

Pensijní pojištění: I. * Výrok úřadu, že modelář zaměstnaný ve strojárně, podroben jest pensijní povinnosti ve smyslu § 1 zák. č. 89/1920, protože není obyčejným dělníkem, odporuje zákonu. — II. K výkladu výrazu »dělník« v zák. o pens. pojištění.

(Nález ze dne 27. března 1924 č. 3685.)

Prejudikatura: Boh. 3115 adm,

Věc: Akciová společnost pro stavbu strojů, dříve Brand & Lhuillier v Brně proti ministerstvu sociální péče (za zúčastněný všeob. pensijní ústav v Praze Dr. Jan Gallas) o pensijní pojištění.